Handlar Jesaja 53 om kroppsligt helande?

Vi skall börja med att fundera över varför alla

kristna inte blir helade från all sjukdom – för det är ju ett faktum. Inte ens i Trosrörelsen blir alla helade, trots att man där predikar att alla kristna kan bli fria från sjukdomar bara man tror. Så varför ger inte Gud oss allt som vi ber om, Jesus sa ju trots allt att vi skall få allt som vi ber om i hans namn?

Det enkla svaret är detta:

Gud inte vill att vi skall älska honom för gåvornas skull, han vill att vi skall älska honom för den han är: att han ensam är Gud, att han är Kärleken och Sanningen!

Lägg detta på minnet!

Om vår kärlek till Gud är rotad i allt det goda vi fått av honom, då är vår kärlek till honom väldigt grunt rotad; då kommer kärleken till Gud vissna när vi möter svåra motgångar och prövningar. I Bibelns berättelse om Job finns mycket att lära om detta. Job förlorade allt utom själva livsgnistan.

Gud vill att vi skall älska honom för den han är. Han vill också att vi utifrån denna kärlek skall underordna oss honom för att **han** är Gud och inte vi. Kan vi älska Gud trots att livet nästan tas ifrån oss, och kan vi underordna oss Gud även när vi inte gillar hans beslut och vägar, ja då har vi en äkta kärlek till Gud som är fast och djupt rotad. Men blir vi bittra på Gud när vi drabbas av motgångar och prövningar, då har vi en slags guds-kärlek som främst är rotad i välgång och Guds gåvor och inte i honom själv. Så Gud prövar oss för att se vad som finns i vårt hjärta, vad det är för kärlek vi har till honom. Skall vi kunna komma väl till rätta i det framtida eviga livet med Gud, då måste vi så klart älska honom med en äkta kärlek och ha det sinnelag som kan underordna sig honom i alla lägen;

människans uppror mot Gud får inte komma i repris i den saliga evigheten, typ en ”Edens lustgård 2.0”, för då skulle kanske även ett nytt jordeliv likt detta vi lever nu behöva uppstå igen, typ ett ”Tellus 2.0”. Det är här och nu som vi skall lära oss att älska Gud högt över allt annat och att underordna oss honom, hans vägar och hans vilja. Prövningar och helgelse kan gå hand i hand mot detta mål – om vi vill det.

Det finns en skön parallell till det jag beskrivit ovan, och det är att Gud inte vill att vi primärt skall älska honom för hans makt, prakt, storhet, rikedom osv. Han vill att vi skall älska honom för hans kärlek, nåd, barmhärtighet, godhet. Gud ÄR kärlek och han ÄR sanningen, säger Bibeln, och just för det vill han att vi älska honom tillbaka. Därför maskerade Gud sig när han kom till vår jord. Han lämnade all sin prakt, makt och storhet och kom som en enkel, fattig människa, född i ett simpelt stall. Men i Jesu barmhärtighet kunde de som fått öppnade ögon se vem Jesus verkligen var bakom denna enkelhetens mask.

> Fil 2: 6-7: ”Fastän han var till i Gudsgestalt, räknade han inte tillvaron
>
> som Gud såsom segerbyte utan utgav sig själv genom att anta en tjänares gestalt då han blev människa.”

> Joh 1:14: ”Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och **vi såg hans härlighet**, en härlighet som den Enfödde har av Fadern, och han var **full av nåd och sanning**.”

Detta är då det lite längre svaret på varför vi inte får allt som vi ber om. Och att be i tro, att be i Jesu namn innebär uppenbarligen då inte att vi kan räkna med att få allt vi ber om, bara för att vi säger ”i Jesus namn, amen” efter vår bön. Att be i Jesu namn handlar om att vara i linje med Guds vilja, att älska Gud mer än de bönesvar vi fått eller hoppas på. Jag tycker att aposteln Johannes förtydligar detta för oss med dessa ord:

> 1 Joh 5:14: ”Och detta är den tillit vi har till honom, att **om vi ber om något efter hans vilja**, så hör han oss.”

Sedan är det så att ordet *tro* i kristenheten ofta tolkats som att det är något som vi troende skall prestera, att vi skall bygga upp en slags säkerhet. Men tro handlar främst om en trofasthet och trohet till Gud, och en förtröstan på att han har bästa tänkbara omsorg om oss och vår mognad som kristna; Gud vet och gör saker bäst!

Väldigt ofta handlar våra böner om vår egen eller andras hälsa; ofta ber vi om helande från sjukdom, för oss själva och kanske även för andra. Och visst är det så att Gud ibland hör dessa våra böner, men mirakulösa helanden är inte vanliga om vi skall vara ärliga – och det gäller för ALLA kristna sammanhang. Så även om Gud botar sjukdom ibland, men inte alltid, så skall vi fråga oss detta:

- Behövde Jesus dö på korset för att vi skulle kunna få uppleva gudomligt helande?
- Hade Jesu försoningsgärning vår kroppsliga och psykiska ohälsa i fokus?
- Handlar Jesajas kapitel 53 om kroppsligt och psykiskt helande?

Att rätt förstå Jesaja 53

Allt sedan jag blev frälst år 1980 och fram till idag har jag hört kristna använda kapitel 53 i Jesajas bok i Gamla testamentet som ett slags bevis för att vi kristna helt säkert skall kunna få uppleva helande från alla kroppsliga och psykiska sjukdomar. Men behövde Jesus dö på korset för att vi skall få vara fria från sjukdomar av alla de slag? Vi kan läsa lite ur Jesajas femtiotredje kapitel:

> Jes 53:2-6: ”Som en späd planta sköt han upp inför honom, som ett rotskott ur torr jord. Han hade varken skönhet eller majestät. När vi såg honom var hans utseende inte tilldragande. Han var föraktad och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med lidande, lik en som man skyler ansiktet för, så föraktad att vi räknade honom för intet. Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig, medan vi höll honom för att vara hemsökt, slagen av Gud och pinad. **Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull**. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade. **Vi gick alla vilse som får, var och en gick sin egen väg**, men all vår skuld lade Herren på honom.”

Nu skall man börja med att fråga sig vem det är som talar här; vem är ”vi” i denna text? Vilka är de som talar om ”våra överträdelser” och ”våra missgärningar”? För att förstå det måste man även läsa flera kapitel före detta kapitel 53, från t.ex. 49 och framåt. Då förstår man att det här handlar om judarnas synd och avståndstagande från Gud. Denna text är som en slags syndabekännelse för hela detta folk, och som de troligen kommer att tänka på och kanske även uttala den dag då hela folket omvänder sig till Jesus i den absolut yttersta tiden – en omvändelse som vi även kan läsa om i Sak 12:10: när

”*de ser upp till **mig*** [Herren Gud] *som de har genomborrat*”.

Är det då kroppslig och psykisk ohälsa som Guds folk skall bli lösta från tack vare Jesu korsdöd? Nej, det är uppenbart att det **inte** är så om vi läser igenom både Jesajas och Jeremias texter. Där talas istället mycket om folkets **andliga** sjukdom. På grund av olydnaden mot Gud hade folket blivit otroligt andligt osunda, och Gud hade därför låtit en andlig förstockelse drabba folket:

> Jes 6:9-10: ”Gå och säg till detta folk: ’Ni skall höra och höra, men inte förstå, och ni skall se och se, men inte begripa. Förhärda detta folks hjärta, gör deras öron döva och deras ögon blinda, så att de inte ser med sina ögon, hör med sina öron eller förstår med sitt hjärta och vänder om och blir helade.’ ”

Gud förhärdade det judiska folket så att de inte genast skulle kunna bli botade från sin andliga ohälsa. Var då detta ett straff? Kanske man kan se det så, men helt klart var det även en del i Guds frälsningsplan. Deras förstockelse ledde i det långa loppet till Jesu korsfästelse och därmed en möjlighet för alla människor att bli andligt ”botade”, det vill säga **frälsta**!

Gud förebrådde präster och profeter för att de inte hade varnat för **denna** ohälsa:

> Jer 6:13-14: "Ty hög som låg, alla söker de orätt vinning. Både profet och präst, alla handlar de lögnaktigt. De tar det lätt med att **hela** mitt folks skada och säger: 'Allt står väl till'. Men allt står inte väl till."

Men Gud lovade att ett helande skulle komma till det judiska folket via honom själv, när han blev människa i Jesus Kristus:

> Jes 35:4-6: ”**Han kommer själv och frälser er**. Då skall de blindas ögon öppnas och de dövas öron upplåtas. Den lame skall hoppa som en hjort, den stummes tunga skall jubla. Ty vatten skall bryta fram i öknen, strömmar på hedmarken.”

Och vad skulle då detta helande åstadkomma i praktiken? Helande från sjukdomar? Nej, det handlar om ett helande från deras avfall genom en andlig hjärttransplantation:

> Hos 14:5: ”Jag vill **hela dem från deras avfall**, jag vill älska dem av fri vilja, ty min vrede har vänt sig ifrån dem.”
>
> Hes 36:26: ”Jag skall ge er ett nytt hjärta och låta en ny ande komma in i er. Jag skall ta bort stenhjärtat ur er kropp och ge er ett hjärta av kött.”

Då skall folket kunna både höra, se och förstå sanningen i Guds Ord:

> Jes 29:18: ”Den dagen skall de döva höra bokens ord och de blindas ögon se ur dunkel och mörker.”

När sedan Jesus kom och utförde tecken och under, då var detta just TECKEN på det som profeterna hade förutsagt, nämligen att i och med Jesus (”Han kommer själv och frälser er”) så har vägen för folkets omvändelse och andliga helande öppnats upp. Det är så man måste förstå bibelord som t.ex. detta:

> Matt 11:4-5: ”Gå och berätta för Johannes vad ni hör och ser: Blinda får sin syn, lama går, spetälska blir rena, döva hör, döda uppstår och för fattiga predikas glädjens budskap”

Petrus bekräftar detta med orden:

> 1 Petr 2:24-25: "Han bar våra synder i sin kropp upp på korsets trä, för att vi skulle dö bort från synderna och leva för rättfärdigheten. **Genom hans sår är ni helade. Ni var som vilsna får, men nu har ni vänt om till era själars herde och vårdare."**

I bibelordet ovan knyter Petrus ann till vad Jesaja flera hundra år tidigare hade förutsagt:

> Jes 53:6: ”**Vi gick alla vilse som får**, var och en gick sin egen väg, men all vår skuld lade Herren på honom.”

Folkets andliga vildvuxna vilsenhet var alltså det som skulle botas.

Det finns massor av andra bibelord i både Jesajas bok och Jeremias bok som talar om det judiska folkets andliga skada och sjukdom, till vilket alltså löftet om helande i Jesaja 53 är knutet. Så att läsa Jesaja 53 som att det handlar om ett löfte till oss kristna om helande från fysisk och psykisk sjukdom är helt fel. Den

som predikar att det handlar om ett säkert löfte om sådana helanden är i bästa fall okunnig i vad Bibeln undervisar oss om, i värsta fall en renodlad bedragare!

Men vi kristna då?

Gäller då dessa löften även för oss som inte är judar och som blivit frälsta genom tro på Jesus och hans försoningsgärning på korset? Jo, helt klart är det så, annars hade vi aldrig kunnat säga att vi är frälsta. Och orsaken till att vi också får del av det judiska folkets löften är för att vi räknas som inympade i det ”olivträd” som är en bild för Guds folk, judarna.

Men kan vi då inte räkna med att få uppleva helande från sjukdomar? Svaret på den frågan är både ja och nej – som du kanske såg i inledningen av denna text. Sanningen är ju den att de flesta kristna inte blir helade från sjukdomar; sjukdom är något helt naturligt i denna värld som är under förgängelsens nedbrytande krafter, och det gäller för både kristna och icke-kristna. Nästan alla dödsfall beror ju dessutom på sjukdom. Så vi kristna är inte undantagna. MEN! Visst är det så att helande ändå kan ske ibland, det kan jag och min hustru själva vittna om. **Och visst skall vi be om tillfrisknande och helande när någon är sjuk och vill ha förbön!** Men det beror inte på Jesaja 53 utan på Guds barmhärtighet. Och observera att helanden även skedde före Nya testamentets tid. Så visst skall vi be för varandra! Men hur ofta har du sett någon helt förlamad HOPPA upp ur sin säng eller permobil och sedan skutta omkring av glädje. Det var sådana under som Jesus och apostlarna utförde och som framförallt skulle vara tecken på att Guds rike nu var bland dem, och att vägen för folkets andliga helande därför nu var öppnad!

Sedan är det helt klart även så, att Gud än idag kan låta tecken och under ske **för att bekräfta sitt evangelium**, men det hör till det extraordinära. Dessutom måste det ju vara så att det är det sanna evangeliet som förkunnas – grundat i Bibelns undervisning – ifall Gud skall bekräfta det med äkta tecken och under:

> Mark 16:20: ”Och de gick ut och predikade överallt, och Herren verkade tillsammans med dem och **bekräftade <u>ordet</u>** genom de tecken **som åtföljde <u>det</u>**”

Om det är villolärare som åstadkommer helanden och andra spektakulära saker, då är det frågan om falska tecken och under – vilket Bibeln ju också talar om (se t.ex. 2 Tess 2:9).

Läs gärna vidare i min text ”Guds helande har en djupare innebörd” som du hittar via denna länk.

/Lennart